

Stihovi: Jovan 8,1-11
Tema: Duhovna neosetljivost i nebriga

Da bismo krenuli da pričamo o ovom događaju prvo bismo trebali da pogledamo dobro gde se to Isus nalazi. Za tako nešto imamo dve indikacije, prva je Maslinska gora, a druga indikacija je sam hram, što bi značilo da se Isus u to vreme nalazio u Jerusalemu. Ali zašto je to nama bitno? Zato što se upravo tamo u Jerusalemu, u hramu Mojsijev zakon striktno držao. Niko nije bio iznad zakona.

Stihovi 1-5

Mi imamo ovde sliku Isusa koji je u hramu i poučava narod. Mnošto je došlo da ga sluša. I zamislite sada situaciju, Isus poučava narod i u jednom trenutku pred njim donose ženu koja je upravo uhvaćena u preljubi. Znači sada se javlja jedna vrlo zanimljiva situacija, prekinuto je poučavanje Isusovo i sada fariseji i pismoznanci žele Isusa da stave u nepriliku. U 4 stihu vidimo lukavstvo onoga koji se obraća Isusu. On ga oslovljava sa “učitelju” što je vrlo značajno. Time on ne samo da priznaje da je Isus učitelj, već lukavstvom stavlja odgovornost na Isusa. Ali ako okrenete samo par stranica pre ovoga teksta, tamo možete videti da je “Reč”, Isus, bila još od početka i da je ona bila Bog, što bi značilo da je On bio i pre Mojsijevog zakona. Ali kasnije ćemo pogledati šta je Isus uradio povodom toga.

U 4. stihu možemo da primetimo jednu zanimljivu stvar u vezi sa ovom ženom koja je bila tu pored Isusa. Naime onaj koji se obraćao Isusu rekao je da je ova žena uhvaćena baš kad je činila preljubu. Znači iz ovoga možemo da zaključimo da su oni nju pred Isusa doveli možda čak i голу. Oni nisu imali vremena da sačekaju da se ona obuče, oni su želeli da je što pre kazne, a pride im je bilo to što su je odveli pred Isusa. Nju će verovatno kamenovati, a Isusa predstaviti kao nekoga ko ipak nije iznad zakona. Znači ono jednim udracem dve muve. Znači sada naša lepa, idilična slika od početka, gde Isus u hramu podučava ljude, je uništena golom ženom, pismoznancima i farisejima. Kako se u našem narodu kaže ili je to možda iz filmova, „Za tango je potrebno dvoje“, a muškarac koji je bio sa ovom ženom u preljubi nije doveden pred Isusa. Neki nagađanja ljudi kažu da je možda taj muškarac bio u dosluhu sa farisejima i pismoznancima, ali možemo samo da nagađamo. U svakom slučaju, muškarcu se u ovom slučaju ne sudi. I svi sada očekuju Isusovu reakciju. Sada imamo kako bi se reklo pravu dramsku pauzu. Svi gledaju jednu osobu i od nje očekuju da ona deluje. A šta Isus čini?

Stihovi 7-9

Isus se sagao i pisao prstom po zemlji. Sada imaju razne teorije šta je Isus to pisao. Neki govore da je citirao levitski zakon, neki kažu da je počeo da piše greške ovih pismoznanaca i fariseja... Jednom sam imao priliku da slušam Tomu Magdu gde je on obratio stvar na jedan bitan detalj da u suštini nije bitno šta je zapravo Isus napisao, nego zašto je pisao. Da nam je to od velike važnosti, mislite da bi Jovan to ispustio i ostavio nas bez takovog bitnog stiha? Ja iskreno sumnjam u to. Ovde se nije radilo o tome šta je Isus pisao, već zašto je Isus pisao, a nije odgovarao na pitanje pismoznanaca i fariseja. Da li znate šta se dešava kada mnoštvo od vas očekuje nešto, a vi radite nešto što niko ne očekuje? Onda dobijate njihovu pažnju! U ovoj priči, bar do ovoga dela pažnja nije bila usmerena na Isusa, iako su oni očekivali njegov odgovor, već je pažnja bila na ovoj ženi koja je stajala tu i čekala presudu. Ali ovim potezom Isus svu pažnju okreće na sebe. Neko bi možda rekao da je Isus želeo svu pažnju za sebe jer je bio egocentričan, ali ne bih se olako složio sa ovom tvrdnjom. Da, On jeste ovim privukao pažnju na sebe, ali ne zbog Njegove egocentričnosti, već zato što je saosećao sa ovom ženom. Sada kada su svi gledali

u Njega, ona žena više nije bila u centru pažnje. Znae kao klinac kada bih nešto loše uradio i onda takoreći bio predan od strane Amade i Filipa na milost i nemilost roditeljima, uvek bih zahvaljivao onome koji bi pozvao na vrata ili možda pak nazvao na telefon. Taj neko bi uvek zaokupirao pažnju mojih roditelja, tako da sam ja uglavnom tada ostao ne kažnjen ili bi možda kazna usledila kasnije ali bi bila mnogo blaža.

Upravo to i Isus radi ovde, okreće sve na sebe i odvlači pažnju od žene. Tada nastaje haos, počinju da ga neprestano zapitkuju. Verovatno ga vuku za rukav i haljinu. “Pa čoveče odgovori. Sad si našao da pišeš. Odgovori šta nam je činiti”. Nestrpljene raste. I tada konačno Isus progovara: “Onaj ko je među vama bez greha, neka prvi baci kamen”. I ponovo se vreća svom pisanju. Verovatno je i tada usledilo neko komešanje među njima. Svi su verovatno čekali da onaj prvi, tj. najstariji uradi nešto. I taj je to učinio krenuvši prvi sa tog mesta, a zatim su ga sledili ostali.

Stihovi 9-11

Posle određenog vremena Isus se podiže i pogleda ka ženi postavivši joj pitanje na koje je već znao odgovor. “Ženo, gde su? Zar te nijedan nije osudio?”. Žena i dalje čeka svoju presudu. Znae ona je uvidela da je pismoznanci i fariseji nisu osudili, ali još uvek ne zna kako će Isus da odreaguje. Sve je bilo moguće, pa čak i to da je Isus osudi i kamenuje do smrti, ali ona mu ipak odgovara: “Nijedan, Gospode.” I sada se dešava sama kulminacija celog događaja. Za sve nas su ključne sledeće reči Isusove: “Ni ja te ne osuđujem.” Ovu vest treba svako ljudsko uho da čuje. To često mi zaboravimo da napomenemo kada drugima pričamo o Isusu. Naša instiktivna reakcija jeste da govorimo kako je nešto loše i zbog toga osuđujemo druge. Ali Isus je taj koji govori upravo suprotno, On govori da nas On ne osuđuje. Njegova osetljivost i briga za nas je neshvatljiva, upravo nam to govori praznik koji nam se bliži. On daje sebe za nas i nas ne osuđuje već nam prašta. Ne smemo dozvoliti da se ponašamo kao pismoznanci i fariseji, da lomimo naprsu trsku čisto da bi sebe uzdizali. Isusova misija nije bila ta, a ako zaista sledimo Isusa, onda ni naša misija ne bi trebalo da bude takva. Ugledajmo se na njega jer je on činio da se svako u Njegovom društvu oseti prihvatljivim. Zanimljivo je primetiti da je Isus ka sebi privlačio najgore “grešnike”, carenike, prostitutke, prosjake... Da li znate zašto su oni najgori grešnici? To je samo zato što je njihov greh bio svima očigledan. Oni nisu mogli da se skrivaju kao što su to činili neki drugi ljudi toga doba, oni nisu imali mogućnosti da tako nešto čine. U našoj zajednici se ovo isto dešava, umesto da ljude prihvatimo takvi kakvi su, mi ih odbacujemo i govorimo da nisu dovoljno dobri za našu zajednicu. Činimo upravo ono što su ovi ljudi učinili ovoj ženi. Ali, mi imamo šansu da ovo ispravimo. Imamo Reč Božiju koja nas upućuje na to da sve ovo možemo da ostavimo sa strane i da se okrenemo ka Isusu kao našem najboljem primeru.

Jednom prilikom, za jedan predmet, trebao sam da pripremim lekciju o ispovedanju. Dok sam pripremao to, naišao sam na jednu veoma zanimljivu rečenicu. Koja glasi nešto slično ovome: „Kada vam neko dođe i otvori se pred vama i kaže vam svoje nacrne misle, da nazovemo to tako najgori greh, mi ne smemo biti tog trenutka sudije i da osudimo tu osobu, niti da se zgrožamo od toga šta nam je ta osoba rekla, već trebamo da delujemo kao da je taj njihov greh ništavan prema našem.“ Kod Isusa ne postoji veći ili manji greh, kod Isusa je sve isto, jer On je podjednako patio za svaki greh.

Ali ima još jedna važna rečenica koju Isus upućuje toj ženi, a i nama: “Idi, i odsad više ne greši”.

Postoji jedna priča koja se uglavnom postavlja da bi se ispitala kolika je moralnost kod dece. Zove se Hajncova dilema i nju je tako reći sastvio Lorens Kolberg.

Žena je bila blizu smrti od posebne vrste raka. Tu je bio jedan lek za koji su doktori mislili da joj može pomoći. To je bio neki oblik radija koji je apotekar, u istom gradu, nedavno je otkrio. Lek je skup, apotekar je platio 200 evra za radij, ali naplaćuje 2.000 evra za male doze leka. Muž bolesne žene, Hajnc, je pozajmio novac od svojih bližnjih, ali je skupio oko 1.000 evra što je pola onoga što je cena. Rekao je apotekaru da njegova supruga umire i zamolio ga da proda jeftinije ili da mu platiti kasnije. Ali, apotekar je rekao: "Ne, ja sam otkrio lek, i želim da zaradim mnogo novca od njega." Tako Hajnc je postao očajan, te noći je provalio u apoteku da ukrade lek za svoju suprugu.

Šta vi mislite? Da li ono što je Hajnc učinio bilo u redu ili ne? Da li znaš šta je Isus odgovorio Hajncu? "Ja te ne osuđujem. Idi, i odsad više ne greši". Imajte to na umu kad se susretnete sa nekim ko nije živio uzornim životom ili sa nekim koji nije uradio nešto kako valja. Ne gazite trsku, već joj pomozite da se podigne na noge.

Želim da vas izazovem na nešto. Da malo probamo da ovu našu osetljivost i brigu primenimo i u praksi. Naime, želim da kada sa nekim razgovarate, bilo to danas, sutra ili tokom ove nedelje, da ako vam neko kaže svoje problem ne odgovorite samo sa: "Oh, to je loše, moliću se za tebe", već da kažete: "Da, to je loše, a sad šta ja mogu da učinim povodom toga." Ne želim da kažem da ne treba da se molite za tu osobu, morate da se molite naravno, ali nemojte samo da stojite nemo, već se ponudite. Možda nekima nećete moći da pomognete u nekom konkretnom smislu, ali možda ćete ih saslušati i to će im biti dovoljno. Razmišljajte od drugome, o bližnjem, i bićete slični Isusu, a to je ono što Bog želi od nas.